

Székely Magda

Mártír

*Állótüzek tölcéserein
lebeg az irtózatos trónus.
Szeráfok és griffek helyén
ők állanak, ragyog a csontjuk.
Kezek idétlen erdeje
hadar az űrben, vézna szárnyak,
eleven botként lengenek
a fényküllőjük némaságban.*

*Sűrűsödik a levegő,
szálhoz kötődik a magasság.
Fokokra szakad, kifeszül,
én támasztom a létra alját.
szétporlik alattam a föld,
de fönnt az ég ércnél keményebb,
s kongatni kezdi kórusát
az üdvözültek énekének:*

*Szent, szent, szent vagyok én,
merő gáz a testem,
szappan és gáz, szappan és gáz,
az én glóriám iszonyatos.*

*egy lapnyi tűz, ennyi az arcuk.
ki különbözteti meg őket?
Lobog az ég, ruhátlanul
lobog az eleven enyészet.
A harminckilós kerubok közt
ő is ott áll, melyik az arca,
egy lapnyi tűz – hatmillió
egyforma fénye eltakarja.*

*Subog a létra, ragyogó
fokai a magasba visznek.
Keskenyedő talpa a föld.
csúcsa nekifeszül a tűznek.
És megragadnak odafenn,
én nem akarom, de hiába,
és belefájom fogamat
az oltár szörnyű parázsaiba.*

*Hatmillió ércoszlop izzik,
ki tudja már, melyik az anyja?
Gyűrűzik, felkél, fut a láng,
s a csontjaimat megrobanja.
Imbol vagyok, imbol vagyok,
megjárva minden torlaszoknak
hegyét és árkat, itt vagyok,
s lobogok, mert ők is lobognak.*